

บทที่ 450
ผู้มีบุญ

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ในสมัยนี้ คนส่วนใหญ่ในทุกสังคมโลกมักจะมีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับแพลตฟอร์มของโซเชียลมีเดียต่างๆ ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง เป็นต้นว่า Facebook, Line, Instagram ฯลฯ ลูกเองตอนแรกๆ ก็ไม่ยอมไปมีส่วนร่วมด้วย แต่ถึงจุดหนึ่งก็ต้องยอม เพราะนี่คือไลฟ์สไตล์ของคนในศตวรรษนี้

แต่ในการร่วมเปิดเปิดตารับข่าวสารข้อมูลต่างๆ จากทั่วโลก ก็มีความเสี่ยงในตัวเอง โดยที่ตอนแรกๆ ลูกเองก็ยังไม่เข้าใจ เมื่อได้รับข้อมูลที่คิดว่าน่าสนใจ ลูกจะส่งต่อให้ลูกๆ อ่าน ทั้งลูกสาวลูกชายก็มักจะทักมาเสมอว่า หม่ามี้ได้ข้อมูลนี้จากไหน เชื่อได้หรือเปล่า หลายครั้งปรากฏว่าข่าวที่ลูกส่งต่อให้ลูกๆ นั้น ทราบในภายหลังว่าที่แท้เป็นข่าวปลอมหรือ Fake news! อ้าว! ต่อมาลูกก็เลยเลิกส่งข่าวต่างๆ ต่อให้ลูกๆ เพราะไม่ทราบข่าวที่ส่งให้พวกเขาอ่านนั้น เป็นข่าวจริงหรือข่าวปลอม และไม่ยอมมีความรู้สึกว่ายาวยิ่งมากขึ้น ยิ่งฉลาดน้อยลง 😊 เพราะถูกหลอกอยู่เสมอ

ปรากฏว่าในเร็วๆ นี้ ลูกได้รับข้อความจากเพื่อนคนหนึ่ง สำหรับบรรดาสว.หรือผู้สูงวัยทั้งหลาย ไม่ใช่เป็นข่าว แต่เป็นลักษณะ 8 ข้อของ “ผู้มีบุญ” ลูกอ่านแล้วชอบใจ เป็นความจริงทั้งนั้น ส่งต่อได้ รายละเอียดมีดังนี้

1. แก่แล้วยังมีเงินใช้ไม่ขาดมือ ไม่ต้องไปขอคนอื่นใช้ ไม่ต้องรวย แต่มีเงินพอกินพอใช้ไม่ขาดมือ
2. อายุเกิน 60 ปี ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บหรือถ้ามีก็ไม่ต้องล้มหมอนนอนเสื่อ ป่วยติดเตียง ดำรงชีวิตอยู่ได้สบายๆ
3. อายุเกิน 70 ปี แต่ยังทำงานคล่องแคล่ว ช่วยตัวเองในภารกิจประจำวัน เดินชมต้นไม้ ดอกไม้ เลี้ยงสัตว์ได้
4. มีงานทำประจำที่ทำให้เกิดความสุข งานประจำนี้จะทำอะไรก็ได้ รดน้ำต้นไม้ ให้อาหารสัตว์เลี้ยง ทำงานช่วยสังคม สอนหนังสือ ไม่ต้องสนใจว่าได้เงินหรือไม่
5. มีญาติมิตรหรือเพื่อนมาเยี่ยมเป็นครั้งคราว โทรศัพท์หรือส่งไลน์หากัน แสดงว่าคนยังไม่ลืม เราไม่ลืมเขา ทำดีกับเขา คนก็จะใจคิดถึง ไม่ต้องเศร้าใจอยู่อย่างโดดเดี่ยว
6. การกินอยู่ไม่เป็นภาระ ช่วยตัวเองได้ แต่งตัวเอง กินเองไม่ต้องบื้อน อาบน้ำเองได้ อ่านหนังสือหรือจดหมายได้รับผิดชอบต่อชีวิตประจำวันของตัวเองได้
7. มีหลักธรรมประจำใจ มีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ มีความสุขทุกวัน เจริญสติ สวดภาวนา เพื่อให้จิตใจมั่นคง ไม่ฟุ้งซ่าน
8. กินอิ่ม นอนหลับ อยากรจะหลับก็หลับ อยากรจะตื่นก็ตื่น ไม่เครียด ไม่ต้องรีบเร่งทำตามกำหนดเวลา ใจสงบ ไม่พลุ่่งพล่าน

ใครมีครบทุกข้อ จัดว่าเป็นคนมีบุญ มีวาสนาดีมาก ใครมีน้อยข้อ วาสนาดีรองลงมา คนไม่มีบุญวาสนาคือคนไม่มีสักข้อ

ลูกอ่านเสร็จ ยิ้มด้วยความสบายใจ แอบเติมให้ตัวเองอีกข้อหนึ่งอย่างไม่เป็นทางการ “ทุกนาทีของชีวิต ขออุทิศแด่พระเจ้า” 🙏🙏🙏

ปรากฏว่าเพื่อนๆ ในวัยเดียวกันกับลูกในขณะนี้ ต่างอ่านข้อความนี้ด้วยความสนใจและเข้าใจ ต่างนับใหญ่เลยว่าชีวิตของตนเองในขณะนี้มืออยู่ในลักษณะของ “ผู้มีบุญ” ข้างต้นนี่ก็ข้อ 😊

ลูกคิดต่อ คำพูดของคนเราหรือมนุษย์ด้วยกันเองนั้น บางครั้งอาจจะเป็นสิ่งไม่จริงหรือไม่จริงใจ แต่หากฟังแล้ว “โดนใจ” เราเข้าใจเลย เพราะมัน “โดนใจ” ไม่ต้องไปแปลหรือตีความและเราก็พร้อมที่จะปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ

แต่ ... สำหรับพระเจ้าของพระเจ้า บ่อยครั้ง เราอ่านเองแล้วไม่เข้าใจหรือแม้จะเข้าใจ เราก็ไม่ยอมปฏิบัติตามเพราะสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงสั่งสอนมนุษย์นั้น มักจะเป็นสิ่งตรงข้ามกับสัญชาตญาณมนุษย์ ในการปฏิบัติตามพระเจ้าของพระองค์นั้น เราต้องฝืนตัวเอง ต้องฝืนความรู้สึกตามธรรมชาติ และต้องอาศัยพลังและการทรงนำจากพระองค์ ด้วยความอ่อนแอตามธรรมชาติของความเป็นมนุษย์ เราก็เลยไม่ค่อยปฏิบัติตามพระเจ้าของพระองค์กันส่วนใหญ่

ยกตัวอย่างพระเจ้าที่พระเยซูเจ้าตรัสสอนเกี่ยวกับความสุข

**“ผู้มีใจยากจน ย่อมเป็นสุข เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา
ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้า ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน” มัทธิว 5:3-4**

ลองไปอธิบายพระเจ้าสองบทนี้แก่ผู้ยากจนและผู้มีความทุกข์ ผู้ที่ยากจน ยากไร้ ไม่มีอาหารจะยังชีพ ในความหิวโหยของเขา เขาจะมีความสุขได้อย่างไร อาณาจักรสวรรค์อยู่ที่ไหน เรามักจะได้ยินบ่อยๆ ว่า “ชาติหน้ามีจริงหรือเปล่านั้นไม่รู้ ขอให้ฉันมีความสุขในชาตินี้ก่อนเถอะ!”

ลูกเองช่วงที่ชีวิตมีความสุขมากๆ ช่วงนั้นรู้จักพระเจ้าแล้ว แต่ยังไม่ได้อ่านพระคัมภีร์ จึงได้แต่สวดภาวนาขอความช่วยเหลือจากพระองค์ตามวิธีที่ได้เรียนมาตอนเป็นนักเรียน โดยถือว่าพระองค์คือสิ่งศักดิ์สิทธิ์องค์หนึ่ง ต่อมาเมื่อลูกได้เป็นลูกของพระองค์โดยสมบูรณ์แล้ว ลูกศึกษาพระเจ้าของพระองค์อย่างจริงๆ จังๆ บ่อยครั้งโดยเฉพาะในตอนต้นๆ ลูกก็ไม่เข้าใจพระเจ้าของพระองค์หลายต่อหลายบท แต่ลูกก็พยายามปฏิบัติตามพระเจ้าทุกบทให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ก่อนจะมาศึกษาพระเจ้าทุกครั้ง ลูกจะสวดภาวนาขอให้พระเจ้าประทานพระพรให้ลูกเข้าใจ

“แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเกิดปัญญาเข้าใจพระคัมภีร์” ลูคา 24:45

ด้วยการภาวนาเช่นนี้ทุกครั้งก่อนอ่านพระคัมภีร์ บทไหนที่ลูกอ่านแล้วไม่เข้าใจ ลูกก็จะอ่านอีก อ่านซ้ำและอ่านอีก และอ่านให้ลึก อ่านข้ามความรู้สึกของตัวเอง

ถึงขั้นนี้ ลูกขอเติมลักษณะของ “ผู้มีบุญ” อีกข้อหนึ่งคือข้อที่ 9 ซึ่งเป็นข้อที่สำคัญที่สุดว่า

9. ผู้มีบุญคือผู้ที่อ่านพระเจ้าแล้วเข้าใจความหมายของพระองค์ในบทนั้นๆ และปฏิบัติตามด้วยความยินดีและเต็มใจ
ลูกรักพระองค์ที่สุด พระเจ้าข้า 🙏🙏🙏

อาแมน

ลูกขอพร: องค์กรคนสู้

www.moving-themountain.com

